

La renda mitjana dels sabadellencs augmenta uns 800 euros en vuit anys

Un 21,5% de la renda prové de prestacions socials

Nota sobre el mapa: Clicant al requadre inferior dret, s'amaga la llegenda. Picant sobre cada comarca, es desplega el seu nom, la renda familiar disponible bruta total del 2018 i la individual del 2018, el 2017 i el 2010 (en milers d'euros), l'índex en relació a Catalunya (100 és la mitjana del país), l'evolució percentual respecte el 2017 i el 2010 i el percentatge de la renda que equival a remuneració d'assalariats, a excedent brut d'explotació (rendes empresarials i professionals) i a les prestacions socials. També es pot desplaçar o fer més o menys gran el zoom de la imatge.

La renda disponible de les famílies va créixer pràcticament arreu de Catalunya el 2018, però es mantenen moltes diferències entre comarques. El Barcelonès on és més alta, d'uns 19.800 euros per persona, un 34,8% més que els 12.900 euros del Montsià. Així ho assenyalen les dades fetes públiques aquest divendres per l'Idescat (<https://www.idescat.cat/pub/?id=rfdbc>), les quals permeten, per primer cop obtenir informació a nivell local dels municipis d'entre 1.000 i 5.000 habitants -dels més grans ja se n'oferia abans.

Aquest indicador de la renda familiar disponible bruta pretén mesurar el conjunt d'ingressos de què disposen les llars per destinar-los al consum o a l'estalvi. És força més complet que les dades que anualment també difon la Hisenda estatal respecte les rendes declarades en l'IRPF (<https://www.naciodigital.cat/noticia/214039/mapes-meitat-comarques-no-recuperat-poder-adquisitiu-previ-criasi-2008>), ja que l'Idescat té en compte tant els salaris com les rendes empresarials i professionals, els ingressos per lloguers i també les prestacions socials, i en resta els tributs abonats relatius a cotitzacions socials, IRPF i patrimoni.

A Sabadell, en aquests vuit anys a les llars de les famílies sabadellenques han entrat uns 800 euros més, passant d'uns 16.600 a 17.400. És lleugerament per sota de la mitjana del Vallès Occidental -17.900-. Pràcticament, el 60% prové dels salaris, un 20,9% de beneficis empresarials, lloguers, interessos o autònoms, entre d'altres i, per últim, el 21,5% de prestacions socials.

Segons aquestes, el Baix Llobregat seria, per darrere del Barcelonès, la comarca amb major renda disponible mitjana, de 18.300 euros per habitant, per davant del Vallès Occidental i el Garraf (17.900), el Maresme (17.800) i el Vallès Oriental (17.300). L'entorn de la capital, per tant, lidera aquesta classificació i, a la cua junt amb el Montsià, es troben l'Alt Urgell i la Noguera (13.800), el Baix Ebre (13.900) i la Terra Alta i les Garrigues (14.000).

Durant el 2018, aquestes quantitats han crescut un 2,1% a tot Catalunya, però també amb força diferències territorials, ja que fins i tot han caigut lleugerament a l'Alta Ribagorça (-1,3%) i el Ripollès (-0,6%), mentre que s'han incrementat força a la Cerdanya (+6,9%), el Solsonès (+6,4%) i l'Aran (+6%). Si s'analitza l'evolució des del 2010, l'Alta Ribagorça és l'única amb una renda familiar disponible inferior ara (-0,7%) i al Tarragonès no ha canviat, però s'ha inflat força a l'Aran (+15,2%) i, una mica menys, a la Selva (+12,2%) i l'Alt Empordà (+11,5%).

Aquestes dades també permeten analitzar quin és el component principal de la renda

disponible, agrupats en tres àmbits: salaris, excedents bruts d'explotació (rendes empresarials i lloguers) i prestacions socials. És una variable rellevant per calibrar l'estructura econòmica del territori, amb el pes d'empresaris, autònoms i tenidors de pisos, així com també la quantitat de persones que aconseguen equilibrar les finances familiars gràcies a la jubilació, l'atur o altres prestacions.

Hi ha vuit comarques, per exemple, on menys de la meitat de la renda disponible deriva de salaris, especialment a la Terra Alta (42,6%) o, en menor mesura, el Priorat (47,2%) i el Berguedà (48%), mentre que supera el 60% a set, especialment el Gironès (62,2%), el Baix Llobregat (61,6%) i el Vallès Occidental (61,4%). On tenen més pes els excedents bruts d'explotació és a la Cerdanya (34,5%), mentre que les prestacions socials són nombroses sobretot al Berguedà (29,6%).

Totes aquestes dades també es poden consultar a nivell local, tot i que amb la limitació ja esmentada que se n'exclouen els municipis de menys de 1.000 habitants. En aquest cas, la renda disponible més alta del 2018 es trobava a Peralada (Alt Empordà), amb 30.900 euros per veí, per davant de Riudarenes (la Selva), amb 30.500; Sant Just Desvern (Baix Llobregat), amb 29.600; Alella (Maresme), amb 27.400; i Sant Cugat del Vallès, amb 24.800. Els cuers, en canvi, són Aitona (Segrià), amb 11.500 euros per habitant; la Sénia (Montsià) i Lloret de Mar (la Selva), amb 11.900; i la Pobla de Mafumet (Tarragonès), amb 12.000.

Cal tenir en compte, en tot cas, que determinats municipis -els més petits sobretot- poden quedar esbiaixats per moviments de persones especialment riques o per operacions que puntualment generen molts ingressos. En aquest sentit, per exemple, Matadepera tindria el 2018 una renda disponible de 13.400 euros per habitant, clarament inferior als 17.600 euros de mitjana catalana i molt per sota dels 27.600 euros de renda del mateix municipi vallesà l'any anterior. No seria el primer cop que una operació trasbalsa els comptes de Matadepera (<https://www.naciodigital.cat/noticia/209801/matadepera-vendre-empresa-pot-quadruplicar-renda-mitjana-municipi>) .

Nota sobre el mapa: Com en els anteriors mapes, clicant al requadre inferior dret, s'amaga la llegenda i, picant sobre cada municipi, es desplega el seu nom i informació sobre la seva renda familiar disponible bruta. En aquest cas, però, es troben en vermell aquells municipis amb rendes inferiors a la mitjana catalana i en verd els que la tenen superior. Per seleccions millor un municipi, es pot fer més o menys gran el zoom del mapa.

Els municipis amb una major proporció de la renda provinent dels salaris són Guissona (Segarra), amb un 72,1%, i la Pobla de Mafumet, amb un 70,4%. En canvi, n'hi ha tres on la principal font de recursos són els excedents bruts d'explotació, Vall de Boí (Alta Ribagorça), amb un 45,3%; Batea (Terra Alta), amb un 40,8%, i Isona i Conca Dellà (Pallars Jussà), amb un 38%, mentre que un 39,9% de la renda de la Pobla de Lillet (Berguedà) prové de les prestacions socials, essent l'únic municipi on aquest és el primer component de la renda.

Les dues taules inferiors contenen tota la informació a nivell comarcal i municipal, respectivament, sobre la renda familiar disponible bruta, la seva evolució i els seus principals components. Són taules interactives i es poden reordenar les seves columnes per saber on és major o menor cada magnitud. Es pot comprovar, per exemple, que hi ha 40 municipis més, a banda de Matadepera, on la renda disponible va caure el 2018, entre els quals, Vic o Castelldefels.

```
!function(){  
"use strict";  
window.addEventListener("message",function(a){if(void  
0!==a.data["datawrapper-height"])for(var e in a.data["datawrapper-height"]){var  
t=document.getElementById("datawrapper-chart-  
"+e)||document.querySelector("iframe[src*='"+e+"']");t&&(t.style.height=a.data["datawrapper-
```

```
height"][e]+"px"))))));
```

```
!function(){"use strict";window.addEventListener("message",(function(a){if(void 0!==a.data["datawrapper-height"])for(var e in a.data["datawrapper-height"]){var t=document.getElementById("datawrapper-chart-"+e)||document.querySelector("iframe[src*='"+e+"'"]);t&&(t.style.height=a.data["datawrapper-height"][e]+"px"))))});
```